

Een brief aan de NAM

- naar een kind zullen ze wel luisteren!

Geschreven door Karin en Edith (12) Holscher
december 2018

Acteurs:

1. Femke
schrijft een brief aan de NAM.
Ze is boos over het onrecht dat de Groningers wordt aangedaan.
Ze doorziet politieke spelletjes en is niet om te kopen. Ze haat onrecht en is woest, ze wil actie! Ze wil een gesprek in Den Haag: 'naar een kind luisteren ze wel', is haar vaste overtuiging.
2. Gabrielle
In de klas doet ze stoer en maakt ze grapjes, maar van binnen is ze erg verdrietig. Ze heeft bij burens geslapen, omdat hun huis onveilig is na de laatste aardbeving. De experts hebben gezegd dat hun huis zo onveilig geworden is, dat ze er niet meer mogen wonen. Nu staan er hekken omheen. Ze is wel blij, dat ze een nieuw huis krijgen. Maar het huis is al heel lang in haar familie en ze vindt het heel erg dat het gesloopt moet worden.
3. Iris
Ze is boos, omdat ze al een hele tijd in een container moet wonen met haar familie. Hun huis is te onveilig geworden, maar de NAM heeft veel te weinig geld geboden om het te kunnen slopen en er een nieuw huis voor op te bouwen. De advocaten van de NAM wachten gewoon net zo lang tot de ouders van Iris een handtekening zetten onder hun contract. Doen ze dat niet, dan blijven dus in die container wonen. Iris denkt dat het niet lang meer zal duren, dan tekenen haar ouders uit wanhoop maar voor het veel te lage bedrag van de NAM.
Iris speelt ook de directeur van de NAM.
4. Edith
Ze haat onrecht en bedenkt een geweldig plan om de mensen in het aardbevingsgebied te helpen.
5. Kyra
Kyra heeft humor. Ze bekijkt de situatie met een knipoog. Zo doet ze de Killer Robot van Wiebes na en vergelijkt ze de opbrengsten van het aardgas met een grote berg puin. Ze is altijd in voor een spelletje en is dan snel afgeleid.
6. Natalie
Natalie is de vriendin van meiden hierboven. Ze is verontwaardigd over hoe er met de Groningers wordt omgegaan, maar ze is haar woede ook weer snel vergeten als ze even afgeleid wordt. Toch wil ze niets liever dan alle mensen helpen, die hulp nodig hebben.
Natalie speelt ook de juf voor de klas.
7. Hugo
Hugo is een klasgenoot van de meiden hierboven. Hij heeft humor en zit lekker te klieren in de klas of bij het vissen.
Hij speelt Minister Wiebes.
En hij speelt ook de rapper in de Killer Robot.

Scene 1:   Kinderkamer

LICHTSPOT gericht op het bureau van Femke op het toneel, waar Femke een brief aan de NAM zit te schrijven. Op de achtergrond het decor van een kinderkamer.

Femke zit achter haar bureau en leest haar brief aan de NAM hardop ‘al schrijvend’ voor:

Femke: Aan de directeur van de NAM,

Al meer dan 60 jaar haalt u gas uit de Groningse bodem. En daar wordt veel geld mee verdiend. Ik woon met mijn ouders, mijn broer en mijn zus in het aardbevingsgebied - bovenop de gasbel.

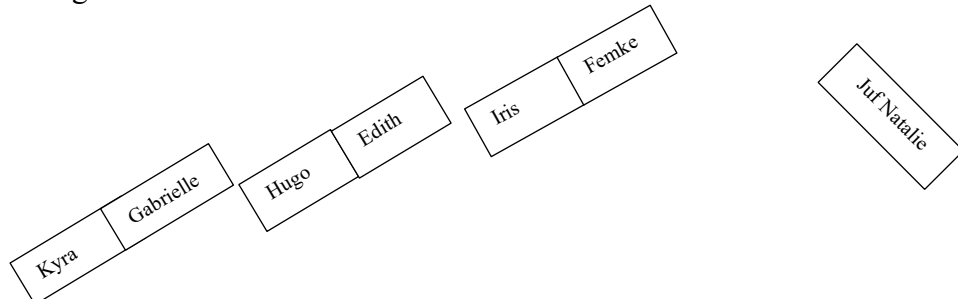
Er zitten scheuren in mijn slaapkamermuur, die steeds groter worden. Daar word ik bang van, soms zelfs heel erg bang.

Maar weet u waar ik ook bang van word? Van wat er vandaag op school gebeurde:

LICHTSPOT gericht op Femke gaat uit. Femke loopt het toneel af. Einde scene 1.

Scene 2: Schoolklas

Het decor vertoont de binnenkant van een klaslokaal. Er staan (tafels en/of) stoelen voor 6 kinderen in de klas. Juf Natalie staat voor haar bureau en de kinderen lopen kletsend de klas binnen en gaan zitten. Ze kletsen samen over de aardbeving van die nacht. Dan begint de schooldag.

Juf Natalie: Goedemorgen!

Alle kinderen: Goedemorgen!

Juf Natalie: Fijn dat jullie er weer zijn. Zijn jullie allemaal goed uit gerust? Want we hebben veel te doen vandaag.

Kyra steekt vinger omhoog

Juf Natalie: Ja, Kyra. Wil je wat vertellen?

Kyra: Ja, juf. Ik ben absoluut niet uitgerust.
Ik heb vannacht amper geslapen.
Ik werd midden in de nacht wakker van de aardbeving.

Femke: IK OOK! Ik werd er ook wakker van!

Rest van de kinderen knikken ook allemaal.

Kyra: (ze heeft een wondje op haar voorhoofd)
Ja, ik kreeg de foto die boven mijn bed hangt op mijn hoofd.
Daar werd ik wakker van. Kijk maar ...
(Ze laat het wondje zien aan Gabrielle)

Edith: Ik had een nachtmerrie! Ik droomde dat er een vrachtwagen dwars door de muur van ons huis denderde. Ik schrok wakker van de herrie, maar het was helemaal geen nachtmerrie! Het was weer een aardbeving!

Gabrielle: Ik heb vannacht bij de burens op de bank geslapen.

Iedereen: He? WAT?

Gabrielle: Bij ons begonnen de muren keihard te schudden!
Mijn moeder GILDE en ik rende naar buiten. Mijn vader vond ons huis het niet meer veilig. Dus we hebben aangebeld bij de burens. Ik heb bij hen nog wat op de bank geslapen.

Juf Natalie: Ach, wat een akelige verhalen. En hoe is het nu met jullie huis, Gabrielle?

Gabrielle: De experts komen vandaag kijken, maar mijn vader zegt dat het niet meer veilig is.

Juf Natalie: Ik vind het heel erg voor jullie. Ik snap heel goed dat jullie er niet goed van hebben kunnen slapen.

Maar nu we het toch over de aardbevingen hebben.

Onze school is ook niet aardbevingsbestendig...

Daarom moet ik nu met jullie de aardbevingsoefening doen.

Luister goed: wat moet je doen als de school begint te schudden?

Je doet je armen kruislings boven je hoofd: ZO. (*Juf Natalie doet het voor*)

(Iris, Femke en Edith (serieus) doen haar na.)

(Kyra/Gabrielle en Hugo doen het lachend met humor.)

Juf Natalie: Ja, precies. Kijk allemaal naar Iris. Zo doe je je armen, boven je hoofd. En dan kruip je - zo snel als je kan - onder je tafel.

Zullen we het even oefenen?

Als ik zeg AARDBEVING, dan mogen jullie beginnen.

Zijn jullie er klaar voor?

(kinderen knikken)

Juf Natalie: AARDBEVING!

(kinderen doen hun armen gekruist over hun hoofd en duiken onder hun tafeltjes.

Onder hun tafeltjes praten de kinderen met elkaar verder.)

Edith: (tegen Iris) Dit is echt grote onzin!
Als onze school instort, gaat dit tafeltje ons echt niet beschermen!

Iris: Ik woon nu al een maand in een container, maar in die container voel ik me veiliger dan hier op school!

Femke: Ik snap niet dat we hier gewoon naar school moeten - elke dag weer - terwijl ze weten dat we dood kunnen gaan als het gebouw instort!
Kan niemand dat iets schelen?

Edith: Als deze school instort en we gaan allemaal dood, DAN pas gaat er hier wat veranderen. Dan zal je zien dat alle scholen in Groningen binnen *no time* versterkt worden.
Maar tot die tijd blijven ze in Den Haag tijdrekken.

Alle kinderen komen overeind en 3 lopen naar hun fiets. 3 staan in groepje. Samen zingen ze:

Alle kinderen zingen een lied: *Wat moet je doen?*

Lied: **Wat moet je doen?**

Femke, Hugo
en Edith

Wat moet je doen als de school staat te schudden?
Wat moet je doen als een aardbeving komt?
Kun je wat doen of kun je het schudden?
Kun je wat doen als een aardbeving komt?

Gabrielle, Iris
en Kvra

Wat kun je doen als je huis staat te trillen?
Als niemand bereid is voor veilig te gaan?
Wat kun je doen dan in wanhoop gaan gillen:
“Kan iemand ons helpen? Ons huis gaat eraan!”

Allemaal

Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?

Edith

Gabrielle

Natalie

Allemaal

Bij ons in de kerk zijn er scheuren van binnen.
Boer Harms op de hoek durft zijn huis niet meer in.
De oorzaak van al is het gas dat ze winnen.
We schreeuwen om hulp, maar wat heeft het voor zin?

Allemaal

Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?

Allemaal

Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je doen?
Wat kun je daar nou als kind toch aan doen?

Kinderen lopen moedeloos het toneel af. Muziek speelt nog even door. Dan einde scene 2.

Scene 3:   Kinderkamer

LICHTSPOT gericht op het bureau van Femke op het toneel, waar Femke haar brief schrijft/voorleest. Het decor is een kinderkamer met een bankje met knuffels.

Femke: Ik hoop dat u begrijpt dat we bang zijn, nu we weten dat onze school kan instorten bij een zware aardbeving.
En wij zijn niet dom! Wij snappen heel goed dat schuilen onder een tafeltje niet helpt. En toch moeten we dat gebouw in – elke dag weer!

..... *(Femke gaat rechtop zitten en kijkt dromerig voor zich uit.)*

Beste Directeur van de NAM, ik hou van Groningen. Het is hier mooi. Er is ruimte. Hier kun je ademen en 's nachts alle sterren zien. We wonen in huizen en boerderijen in gezellige dorpen met kleine kerkjes. Maar als ik naar school fiets, zie ik steeds vaker hoe grote bulldozers oude boerderijen tegen de vlakke duwen. Waarom? Omdat ze op instorten staan na de laatste aardbeving. Ik word verdrietig als ik naar zo'n grote lege plek kijk waar vroeger een mooie boerderij met karakter stond. Jullie breken alles af. Groningen wordt stukgemaakt door de gaswinning.

LICHTSPOT gericht op Femke gaat uit. Femke loopt het toneel af. Einde scene 3

Scene 4: Kapotte boerenschuur (=scene zonder Hugo en Natalie)

Toneel wordt aangelicht. Het decor vertoont een zwaar beschadigde boerenschuur die half afgebroken is. Een aantal kinderen loopt tussen de brokken puin.

Gabrielle: Nou, dit is het dan. Een week geleden woonde ik hier nog.

Kyra: *(overdreven)* Woonden jullie hier?

Gabrielle: Nee, dit is de schuur! We woonden in het voorhuis, slimpie!
(Er wordt gegniffeld door de rest)

Gabrielle: Deze boerderij is al jaren in onze familie.
Ik heb hier mijn hele leven gewoond.
Ik had zo gehoopt dat ze de boerderij konden redden.
Maar dat kon niet meer.
Ons huis gaat tegen de vlakte.
En er komt een nieuwbouwwoning voor in de plaats.

Iris: Zo is het ook bij ons gegaan!
De experts kwamen kijken of ons huis versterkt kon worden.
Maar weet je wat ze daarmee bedoelen .... met versterken?
(ze laat even een pauze vallen)

Daarmee bedoelen ze, dat je nog net genoeg tijd hebt om je huis uit te rennen na een zware aardbeving. Dus dat je levend het huis uitkomt, maar daarna stort je huis alsnog in. Dat noemen ze versterken!

Edith: Hoe is het nu eigenlijk met jullie huis?

Iris: Het is niet veilig. Dat zeggen de experts ook. Het moet afgebroken worden en er moet een nieuw huis gebouwd worden. Maar de NAM heeft akelige advocaten. En zij zeggen dat ons huis heel weinig waard is en daarom hebben ze een heel laag bedrag geboden en daar moeten we dan alles voor doen!

Allen: Het slopen van ons huis.
Allen: Het afvoeren van het puin.
Allen: Het bouwen van een nieuw huis.
Iris: Echt alles!
En dat kan helemaal niet voor dat bedrag.

Edith: Maar dat weten die advocaten van de NAM toch ook wel?

Iris: Ja, maar dat kan ze helemaal niets schelen.
Ze laten ons gewoon zitten.
Ze willen dat we hun contract tekenen en als we dat niet doen...
(ze haalt haar schouders op) ... nou dan niet!
Dan wachten ze gewoon net zo lang tot mijn ouders wanhopig genoeg
zijn om wel te tekenen.
En geloof me ... dat duurt niet lang meer.

Femke: Dat is niet eerlijk! Daar word je toch woest van?
Ze maken ons **kapot!** De huizen en de mensen!
Ze hebben zo verschrikkelijk veel geld verdiend.
Waarom geven ze dat geld niet aan ons?
Dan kunnen we onze huizen herstellen!
Het is niet eerlijk!

STILTE (de kinderen staan moedeloos op het podium en kijken naar beneden.)

Femke kijkt naar de kinderen.

FEMKE: Jongens, kom op! Dit kunnen ze toch niet maken?
We moeten in actie komen!
We gaan naar Den Haag!
Kom op, we eisen een gesprek met de Minister!
Naar een kind zullen ze wel luisteren!

WIE GAAT ER MEE?

Iris: **Ik ga mee!**

Edith: **Ja, ik ga ook mee!**

Gabrielle: **Meiden wacht op mij, ik ga ook mee!**

Kyra: **We gaan allemaal!**

Alle kinderen springen een voor een op en lopen achter Femke aan het toneel af.

Einde scene 4.

Scene 5:   Kantoor Minister in Den Haag

Toneel wordt aangelicht. Het decor vertoont het kantoor van de Minister in Den Haag. De Minister zit achter zijn bureau. Aan de muur hangt een foto van de Koning en de Koningin en een grafiek waaruit blijkt dat de NL Staat 300 miljard euro en de NAM 30 miljard euro heeft verdiend aan het Groninger gas.

De Minister zit achter zijn bureau en speelt met zijn pen. Een glazen pot met knikkers staat op zijn bureau. Dan gaat de intercom/telefoon.

Minister Hugo: TRING .... Ja, ... Carolien? ..... *(pauze)*
De kinderen uit Groningen zijn hier?
(Geïrriteerde zucht): Nou, laat ze maar binnen.

*De Minister gaat staan en wacht de kinderen met een brede glimlach op.
De kinderen komen binnen. Natalie, Kyra en Gabrielle krijgen een hand en mogen gaan zitten, de andere kinderen worden genegeerd.*

Minister Hugo: Dag kinderen uit Groningen, welkom!
Ga lekker zitten!
Wat goed dat jullie helemaal hier naar De Haag zijn gekomen!
Wat kan ik voor jullie doen?

Iris: Wij zijn hier omdat we boos zijn over het onrecht dat de Groningers wordt aangedaan. Jullie halen het gas onder onze voeten vandaan en verdienen daar heel veel geld mee. Maar jullie weten dat daar aardbevingen van komen. En al die aardbevingen maken onze huizen stuk! Daar moeten jullie toch wat aan doen, want als je iets stuk maakt, moet je de schade betalen!

Minister Hugo: Ja, daar heb je helemaal gelijk in! Dat moet ook gebeuren. Het laatste wat we willen, is dat de mensen in de kou komen te staan! Geloof me, ik vind dit echt heel belangrijk! Daarom ben ik na de aardbeving van *Zeedijk* ook direct naar Groningen gegaan. En ik heb daar met heel veel mensen gepraat.

Femke: *sarcastisch...* Ja, u heeft daar heel veel mensen blij gemaakt.

Loopt naar voren en kijkt mensen op de eerste rij aan en lacht vriendelijk naar ze.

Minister Hugo: Ja, maar zo ben ik! Ik maak graag iedereen blij! Ik ga naar de mensen toe, ik kijk ze in de ogen en weet wat ze graag willen horen ... en dat zeg ik dan! En daar wordt iedereen blij van!

Iris: Maar u maakt ze blij met een dode mus!

Minister Hugo: Nou, dat klinkt wel heel negatief, een dode mus!
Maar de één z'n dood is de ander z'n brood. Zo is het spel nou eenmaal!

Edith: Ik hou niet van politieke spelletjes!

Minister Hugo: Ach kom, jullie zijn kinderen. Natuurlijk houden jullie van spelletjes!
Net als ik! Ik ben bijvoorbeeld dol op .... knikkeren!

(Hij pakt een glazen pot met prachtige knikkers. Gabrielle, Natalie en Kyra beginnen te glunderen en stoten elkaar aan. Die knikkers willen ze wel!)

Minister Hugo: Wie heeft er zin in een spelletje?

Kyra: Jaaa! Ik ben dol op knikkeren. Ik heb altijd knikkers bij me.

(Kyra, Natalie en Gabrielle duiken op hun knieën op de voorgrond van het toneel naast de Minister en beginnen te knikkeren.)

Minister Hugo: Welke zal ik inzetten? Deze?

Natalie: Jaaa, die is mooi!

Gabrielle: Nee, joh! Die grote knikker daar, die is veel mooier!

Minister Hugo: Welke deze? (hij houdt een mooie grote blauwe knikker omhoog)

Kyra: Jaaa, die!

(Samen knikkeren ze, terwijl Femke, Iris en Edith er vertwijfeld naar staan te kijken.)

Femke: Zijn jullie nu helemaal gek geworden?
Jullie gaan toch niet mee in zijn spelletjes?

(Gabrielle, Natalie en Kyra kijken haar verbaasd aan.)

Gabrielle: Wat nou? Hier is toch niks mis mee?

Kyra: Ja, hij heeft prachtige knikkers!

Femke: Jongens kop op! Het gaat niet om de knikkers! Het gaat om de mensen!

Edith: Ja, ophouden met die spelletjes, voordat hij ons helemaal uit elkaar speelt!

*Snel trekken Edith, Iris en Femke Natalie, Gabrielle en Kyra overeind.
De Minister blijft in zijn eentje achter op de grond.*

Minister Hugo: Waarom spelen jullie het spelletje niet mee?

Femke: *(boos)* We zijn het spelletje zat! We willen dat er iets gebeurt! We willen dat de mensen geholpen worden. Er moet gewoon een goed plan komen!

Minister Hugo: Ja, alsof dat zo makkelijk is! Een plan bedenken om alle mensen in Groningen te helpen. Dat is echt geen kinderspel!

Iris: Waarom niet? Ruim anderhalf jaar na de beving in Zeerijp is het de volwassenen nog steeds niet gelukt om met een goed plan te komen, dus misschien is het juist wel kinderspel!

Femke: Ja, laat ons maar eens een plan bedenken!

Minister Hugo: Ach, dat is eigenlijk best een goed idee! Waarom ook niet? Het is jullie toekomst. Bedenken jullie maar een goed plan!

*Kinderen geven elkaar een 'high 5', vergeten Minister Hugo en lopen het toneel af.
Minister Hugo blijft alleen achter.
Minister Hugo raapt zijn knikkers bij elkaar en gaat achter zijn bureau zitten.
In z'n eentje knikkert hij verder.
Dan komen de kinderen in een 'autobus' het podium op en zingen het lied:*

Lied:

Gronings Temperament

Het gas dat wordt gewonnen al 60 jaren lang.
En Groningen plukt daar helaas de wrange vruchten van.
De grond begint te beven en de huizen beven mee.
“Versterking is noodzakelijk!” huilt Wiebes met ons mee.

Oeh oeh oeh

Natalie	Een man een man
Gabrielle	Een woord een woord
Iris	Is enkel hier in Noord gehoord
Edith	De rest verdraait de feiten
Kyra	En vergeet wat is gezegd.

Oeh oeh oeh

Iris	22 duizend huizen
Femke	Staan op de versterkingslijst
Kyra	Maar nu ...
Natalie	nog geen 6 duizend
Edith	En de rest blijft in
Allemaal	gevaaaaaaar!

De kinderen rijden de bus het toneel af. Minister Wiebes draait een rondje in zijn bureaustoel.
Muziek speelt nog even door. Einde scene 5.

Scene 6: Kapotte Boerenschuur (scene zonder Hugo)

Toneel wordt aangelicht. Het decor vertoont de puinhoop van een half ingestorte boerderij. Op het toneel liggen stukken puin. Een groep kinderen zit op de brokstukken te praten.

(Kyra pakt een enorme brok puin en trekt deze het toneel op.)

Kyra: Ok, stel je voor dat dit de miljarden zijn die de Nederlandse Staat heeft verdiend aan de gaswinning.
In totaal zo'n 300 miljard euro.

En dan is dit ....

(Kyra pakt een kleiner (maar wel zwaar) brok puin en sleept het naar het grote brok puin)
... het geld dat de NAM eraan heeft verdiend:
Zo'n 30 miljard euro.

Dus in totaal: *(Kyra legt de puinbrokken bij elkaar)*
is er meer dan 330 miljard euro verdiend aan het Groninger gas.

Natalie: *(zegt verontwaardigd)* Nou, dan kunnen ze toch best een deel die 330 miljard euro aan de Groningers geven om de schade te herstellen?

Kyra: Ja, dat hebben ze ook gedaan. 2,2 miljard euro hebben ze de uitgegeven om de Groningers te 'compenseren'.
En dat klinkt misschien heel veel, 2,2 miljard euro.
Maar weet je hoeveel dat is?

(Kyra pakt een brok cement waar Iris mee zat te spelen en laat het aan de anderen zien)

Deze brok ...
Dat heeft de NAM uitbetaald om Groningen te compenseren.
En ongeveer een kwart van dit brokstuk is bij de Groningers met kapotte huizen terecht gekomen. De rest is besteed aan dure juristen, experts en andere kosten.

Edith: Nou, dat is lekker zeg!
Ze verdienen meer dan 330 miljard euro aan het gas onder onze voeten.
Ze maken onze huizen kapot!
En wij krijgen een brok van 2,2 miljard om al onze huizen te herstellen!

Iris: Ja, en dan sturen ze ook nog inspecteurs op ons af om maar zo weinig mogelijk te betalen. En al die kosten worden betaald met ons brokje!
Lekker dan!

Edith: Kom op, dat moet toch beter kunnen?

Femke: Nou, volgens de Minister zijn al die experts nodig om te bepalen welke huizen direct verstevigd moeten worden en welke nog niet.

Kyra: Hahaa, maar daar heeft de Minister toch allang wat op gevonden?
De Killer Robot!

De kinderen begrijpen haar niet.

Kinderen: *(allemaal door elkaar)* Hè, de wat?

Kyra: De KILLER-ROBOT!
Die bepaalt welke huizen versterkt moeten worden!

Kinderen: Oooh, die!

(Alle kinderen gaan bij Kyra staan en zeggen met mechanische stem, terwijl ze bewegen als een robot:)

Allen: Ik-ben-de-Killer-Robot-
en-ik-bepaal-welke-huizen-versterkt-moeten-worden-
en-welke-niet.

(Alle kinderen draaien rond met uitgestrekte arm en wijzen de zaal in, elk naar een andere kant)

Ratatatatata, deze-wel-versterken.
Ratatatatata, deze-niet-versterken.
Ratatatatata, deze-wel-versterken.
Ratatatatata, deze-niet-versterken.
Ratatatatataaaaa

Dan begint Killer Robot-rapmuziek!

*De kinderen lopen naar de puinbrokken (de petjes en brillen liggen erachter voor hen klaar)
Ze pakken elk een bril en pet en lopen naar de rand van het podium en gaan op een rij staan.*

Luister goed naar de muziek van deze rap:

0,00 Eerst basistonen: **Kinderen pakken snel pet en bril**
(deze lagen klaar achter een muurtje op het podium)

0,11 Als de computergeluidjes beginnen: **Kinderen zetten hun pet op.**

0,16 Computergeluidjes gaan door: **Kinderen zetten hun zonnebril op.**

0,22 Trompetgeluid is teken dat er gezongen moet worden:

Kinderen beginnen te zingen met hun handen in hun zij en zingen en dansen.

De Killer Robot

*Kinderen dansen ‘streetdance moves’
en rappen ondertussen.*

*De Killer Robot loopt als
coole rapper het podium op!*

Rapper:

*Ik ben de Killer Robot
Ik ben de Killer Robot
Ik ben de Kille Kille Kille Kille Killer Robot*

*Ik ben de Killer Robot
Ik ben de Killer Robot
Ik ben de Kille Kille Kille Kille Killer Robot*

Rapper:

*De scheuren zitten diep.
De dreiging neemt maar toe.
Veel mensen in de val, want waar kunnen ze naartoe?*

*Kijk niet met mensenogen.
Daar ga je aan kapot.
Dit moet je overlaten aan de ... k k k k Killer Robot!*

Rapper:

*Vertrouw op het model.
Dat doet de NAM toch ook?
Met heel veel parameters en dikke wolken rook.*

*Het HRA-model
bepaalt prioriteit.
Mijn oordeel: het is zwart of wit - zonder ..... menselijkheid!*

Kinderen:

De Killer Robot
De Killer Robot
De Kille Kille Kille Kille Kille Killer
Robot

De Killer Robot
De Killer Robot
De Kille Kille Kille Kille Kille Killer
Robot

Kinderen:

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Kinderen: (fluisterend)

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Kinderen:

De Killer Robot
De Killer Robot
De Kille Kille Kille Kille Killer
Robot

De Killer Robot
De Killer Robot
De Kille Kille Kille Kille Killer
Robot

Kinderen: (fluisterend)

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Kinderen:

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Rapper:

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Rapper:

Hè, wat?
Welke vraag?
Wat bedoel je?
Ik snap het niet.
Ik ben het HRA-model!
Ik ondersteun bij de prioritering!
Ik bepaal hoeveel gas er gewonnen mag worden!
Ik zeg jullie welke huizen veilig zijn!
Ik bereken het veiligheidsrisicoooo!

**2 Kinderen nemen de Killer Robot
mee en slepen hem van het podium af.
Daarna komen die 2 terug, geven High Five.
Kinderen dansen hun laatste streetdance moves.**

Na de rap, doen de kinderen snel hun pet en zonnebril af (in doos achter het muurtje) en gaan weer zitten op de brokken puin in de schuur.

We gaan verder met de scene in de boerenschuur.

Zang door Kinderen:

Het HRA-model

is het
antwoord uit Den Haag

Maar het HRA-model

is geen
antwoord op de vraag...

Kinderen: (fluisterend)

Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot
Killer Robot
Killer Robot
Kille Kille Kille Kille Killer Robot

Gabrielle: Jongens, dit is toch vreselijk!

Natalie: Ja, maar Kyra heeft wel gelijk!
De Minister gebruikt zo'n computermodel.

Femke: (*boos*) Dit is knettergek. Een computer bepaalt hier in Groningen wie een veilig huis krijgt en wie niet. Waarom laten ze dat door een computer bepalen? Het gaat toch juist om de mensen die er wonen?
Ze moeten naar de mensen kijken.

Edith: (*Edith krijgt ineens een geweldig idee!*)
Heeeee (pauze), hee wacht eens even, ik heb een idee!
WIJ moeten naar de mensen kijken!
WIJ moeten ze helpen om hun huizen weer veilig te maken!
Het is **ONZE** toekomst!
Het is **ONZE** erfenis.

Femke: Wat? Wat bedoel je?

Edith: Ik bedoel: **WIJ**: de **kinderen**!
Weet je **WAT** er moet komen? ..... Een **KINDERKEURING**!
Als er een huis met schade is, dan bellen de mensen **ONS**, de **kinderen**.
Dan gaan **WIJ** kijken bij de mensen thuis en gaan we ze helpen!

Gabrielle: JA! En of het nu een ééngezinswoning is of een mooie karakteristieke boerderij. **WIJ** bepalen dat het hersteld of verstevigd moet worden!
Zo kunnen we de mensen helpen en hun huizen redden!

Iris: En al die organisaties die vreselijk veel geld kosten kunnen dan opgedoekt worden! Zonde van het geld dat daarin gestoken wordt.

Edith: Precies, geef dat geld liever aan ons: aan de Kinderkeuring.
Dan kunnen wij zorgen dat de *mensen* geholpen worden!

Femke: Ja, en vergeet onze mooie monumenten niet!
Die staan nu op de slooplijst van de NAM.
Geef het geld aan de **Kinderkeuring**!
Dan kunnen **wij** de mooie gebouwen van Groningen redden.
En wij doen het gratis!

Natalie: Geen dure organisaties, geen grote gebouwen, geen hoge salarissen.
Wij doen het gewoon ... voor niets!

Kyra: Voor niets? We doen het juist niet voor niets!
We doen het voor onze toekomst!
Ik vind het een prachtig plan! We gaan het doen!

Alle kinderen: **YELL: GOOOOO Kinderkeuring!**

Alle kinderen zingen een lied: De Kinderkeuring

Al 60 jaar wordt er naar gas geboord
en daarmee wordt er heel veel geld gescoord.

Maar alle huizen gaan eraan.

Het vertrouwen naar de maan.

De stem van Groningen wordt amper gehoord.

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring**

ja, de Kinderkeuring

en de Kinderkeuring komt eraan!

Dat is de Kinderkeuring

ja, de Kinderkeuring

en de Kinderkeuring pakt goed aan!

De tijd is rijp. Kom op, we breken de macht.
We pakken door en ons vertrouwen geeft kracht.
Stuur die commissies maar naar huis.
Geef de sleutel van de kluis.
Wij geven Groningen zijn nuverste pracht

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring**

...
Zitten er scheuren in uw huis of uw kerk?
Bel ons maar op, dan gaan we snel aan het werk!
Dan rijdt de Kinderkeuring voor.
We nemen alles met u door.
En kan de aannemer meteen aan het werk!

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring (2x)**

...
PUBLIEK MEE LATEN ZINGEN

Einde scene 6.

Scene 7:   Kinderkamer

LICHTSPOT gericht op bureau van Femke op het toneel. Femke leest voor uit haar brief aan de NAM. Rest van het toneel is een kinderkamer.

Femke: En daarom zijn we weer naar Den Haag gegaan.
En weet u wat de Minister zei, toen we hem vertelden over de Kinderkeuring?

Hij vond het een geweldig plan! “Zo gaan we het doen,” zei hij!

En daarom schrijf ik u deze brief:
‘Mijn Brief aan de NAM’

Hier kunt u rustig nalezen hoe de Kinderkeuring werkt.
Wij herstellen de schade, wij versterken de dorpen. Zonder poespas, zonder
computermodellen en zonder juristen.
Gewoon met gevoel EN ... met geld dat verdiend is aan het Groninger gas.

Maar mocht u hier nog vragen over hebben, dan komen we graag een keer bij u
langs om u te vertellen over het werk van de Kinderkeuring.

Met vriendelijke groet,

De Kinderkeuring

*Femke vouwt de brief en stopt hem in de envelop. Plakt hem dicht.
Dan trekt ze haar jas aan, pakt haar fiets en neemt envelop mee om deze te posten.
Ze loopt naar rand van het podium en stopt de brief in de oranje brievenbus.*

LICHTSPOT volgt Femke als ze over het podium ‘fietst’ en de brief in de brievenbus doet.

Einde scene 7.

Scene 8:   Kantoor van directeur NAM

Toneel wordt aangelicht. Het decor vertoont de directiekamer van de NAM.

Directeur Iris loopt haar kantoor binnen en pakt post van haar bureau en heeft de brief van Femke in haar hand. Ze loopt al lezend over het podium en pakt dan geïrriteerd de telefoon en belt de Minister.

Directeur Iris: *(is aan de telefoon)*

Minister, ja met mij.... De directeur van de NAM natuurlijk! .....

Minister, heeft u het al gehoord?

.... Dat van die Kinderkeuring!

.... Hoezo, daar wist u van?

.... Ze zijn bij u geweest?! .... Waarom weet ik daar niets van?

.... Ja, omdat ik dan mijn bazen bij Shell en Exxon had kunnen waarschuwen!

.... Omdat dit het laatste is wat we willen!

.... Waarom? Man, snap je dat dan niet? Zo geven we alles uit handen!...

.... **NEE Eric, nou moet je eens naar MIJ luisteren!**

IK ben de directeur van de NAM. Ik heb verantwoording af te leggen aan de aandeelhouders van Shell en Exxon. Wat moet ik ze straks zeggen?

Dat kinderen vanaf nu het schadeherstel gaan bepalen?

Die kinderen kijken alleen naar het menselijk leed!

Ze zien de ellende waar de mensen in leven en ze begrijpen de wanhoop!

Een kinderkeuring! BELACHELIJK!

Dan gaan de kinderen beoordelen welke huizen ...

... Ja, dat bedoel ik!

Dat is op hun gevoel!

Ze zien de scheuren.

Ze zien de hele toestand van dichtbij.

Een kind kijkt alleen maar naar de mensen.

Die wil gewoon dat iedereen weer een veilig huis heeft.

En die kijkt niet naar hoeveel geld

...(pauze)...

Precies! Want wat gaat dat dan allemaal wel niet kosten!

...ZOVEEL???...

En wie gaat dat betalen?

...(pauze)...

Pardon, zeg dat nog eens?

(Directeur Iris laat telefoon langzaam zakken en loopt naar de zaal. Dan zegt ze duidelijk half tegen zichzelf)

Directeur Iris: Ze willen dat ALLE kosten betaald worden uit de opbrengst van het Groningse gas.

LICHTSPOT gericht op Iris gaat uit. Einde scene 8.

Scene 9:   Kinderkamer   (=Scene zonder Hugo, Edith, Kyra en Iris)

LICHTSPOT gericht op het bankje met de 3 kinderen. In de hoek staat het bureau van Femke met daarop de telefoon. De meiden zitten lekker te tutten en teennagels te lakken. (watten-rolletjes tussen de tenen)

Telefoon gaat over ..... tring .....

Iedereen pakt z'n telefoon, maar het is de telefoon op het bureau van de Kinderkeuring.

Femke: **Het is de telefoon van de Kinderkeuring!**
(Femke loopt onhandig met watten tussen haar tenen naar haar bureau en neemt de telefoon op.)

Met de Kinderkeuring.

Hallo, aah u wilt aardbevingsschade doorgeven?

Jazeker, dat kan hier.

Bij de Kinderkeuring!

.....

Goeie vraag! Dat zal ik u uitleggen:

Waar woont u? .....in Slochteren.

Oke, dan gaat het zo: wij bellen de kinderen in Slochteren

En zij komen bij u langs om de schade te bekijken.

En als de schade hersteld moet worden,

Regelen ze OOK de aannemer voor u!

Jaa, dat gaat heel snel!

En dat moet ook, want veiligheid is belangrijk!

Zal ik uw adresgegevens noteren? Ja, wacht even hoor!

Femke: *(Fluistert naar de andere meiden)* Snel pen en papier!
Meiden geven bloknote en pen aan.

Ja, ik heb een pen bij de hand. Roept u maar: ..... *(luistert en schrijft adres op)*

Ik heb het genoteerd, meneer Mulder.

Vanmiddag komt de Kinderkeuring naar u toe.

Graag gedaan, hoor.

En veel sterkte voor u en uw gezin.

Ja, hoor. Daag!

Natalie en Gabrielle kijken haar vragend aan.

Femke: Ja, dat was er weer een. Schade bij de familie Mulder in Slochteren.

Gabrielle: Oh, ik stuur wel even een app-je naar de kinderen in Slochteren.
Ze pakt haar mobiele telefoon en verstuurd een app-je.

Gabrielle: Zo alweer klaar!

Meiden gaan verder met nagels lakken.

Einde scene 9.

Scene 10:   Buitenscene   (=scene zonder Natalie, Femke, Gabrielle en Iris)

*3 kinderen zitten te vissen op een muurtje voor de Fraeylemaborg.
Ze hebben elk een vishengel in hun hand...*

Ediths telefoon maakt het geluid van ‘nieuw app-bericht’

Hugo en Kyra: Huh? Wat is dat?

Edith: Ik krijg net een appje!
(Edith pakt haar telefoon en leest de app)
Het is van de Kinderkeuring!
Er is weer schade in ons dorp.

Hugo: Waar? Bij wie?

Edith: Bij de familie Mulder, aan de Hoofdweg.

Kyra: Oh, die ken ik wel. Die hebben 3 kleine kinderen.
Kom op, we fietsen er gelijk naartoe!

Hugo: Ja, laten we die mensen gaan helpen!

*Samen zetten ze hun bouwvakkers helm op en pakken hun fietsen
Ze fietsen het podium af.*

Ondertussen zingen ze samen het refrein van het lied: *De Kinderkeuring*

**Daar komt de Kinderkeuring
ja, de Kinderkeuring
en de Kinderkeuring komt eraan!
Dat is de Kinderkeuring
ja, de Kinderkeuring
en de Kinderkeuring pakt goed aan!**

Einde scene 10.

Scene 11:   SLOTSCENE

**Dan toneel aanlichten: alle acteurs komen met bouwvakkershelm het podium op.
Samen zingen ze:**

De Kinderkeuring

Al 60 jaar wordt er naar gas geboord
en daarmee wordt er heel veel geld gescoord.
Maar alle huizen gaan eraan.
Het vertrouwen naar de maan.
De stem van Groningen wordt amper gehoord.

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring
                      ja, de Kinderkeuring
                      en de Kinderkeuring komt eraan!
                      Dat is de Kinderkeuring
                      ja, de Kinderkeuring
                      en de Kinderkeuring pakt goed aan!**

De tijd is rijp. Kom op, we breken de macht.
We pakken door en ons vertrouwen geeft kracht.
Stuur die commissies maar naar huis.
Geef de sleutel van de kluis.
Wij geven Groningen zijn nuverste pracht

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring**

...

Zitten er scheuren in uw huis of uw kerk?
Bel ons maar op, dan gaan we snel aan het werk!
Dan rijdt de Kinderkeuring voor.
We nemen alles met u door.
En kan de aannemer meteen aan het werk!

Refrein: **Daar komt de Kinderkeuring**

...

2x hele zaal zingt mee

Als het lied is afgelopen, elkaar een hand geven en buigen.

EINDE MUSICAL